TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2004. gada 12. oktobrī *

Lieta C-106/03 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Tiesas Statūtu 56. pantam,

ko 2003. gada 27. februārī iesniedza

Vedial SA, Ludrē [*Ludres*] (Francija), ko pārstāv T. van Inniss [*T. van Innis*], G. Glass [*G. Glas*] un F. Erbērs [*F. Herbert*], advokāti, kas norādīja adresi Luksemburgā,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

otrs lietas dalībnieks —

Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv O. Montalto [*O. Montalto*] un P. Geroulaks [*P. Geroulakos*], pārstāvji,

atbildētājs pirmajā instancē.

* Tiesvedības valoda — franču.

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. V. A. Timmermanss [*C. W. A. Timmermans*], tiesneši K. Gulmans [*C. Gulmann*], R. Šintgens [*R. Schintgen*], F. Makena [*F. Macken*] (referente) un N. Kolnerika [*N. Colneric*],

ģenerāladvokāts D. Ruiss-Harabo Kolomers [*D. Ruiz-Jarabo Colomer*],
sekretārs R. Grass [*R. Grass*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus tiesas sēdē 2004. gada 15. jūlijā,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Savā apelācijas sūdzībā *Vedial SA* (turpmāk tekstā — "*Vedial*") prasa atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (ceturtā palāta) 2002. gada 12. decembra spriedumu lietā *Vedial*/ITSB — *France Distribution* (HUBERT) (T-110/01, *Recueil*, II-5275. lpp., turpmāk tekstā — "Pārsūdzētais spriedums"), ar ko Pirmās instances tiesa noraidīja apelācijas sūdzības iesniedzējas prasību atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (turpmāk tekstā — "ITSB") Apelāciju pirmās padomes 2001. gada 9. marta lēmumu (lieta R 127/2000-1) noraidīt *Vedial* iebildumu pret vārdiskas un grafiskas preču zīmes "HUBERT" reģistrāciju, kuru pieteica *France Distribution* (turpmāk tekstā — "Apstrīdētais lēmums").

Atbilstošās tiesību normas

2 Padomes 1993. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.) 8. panta 1. punkts un 2. punkta a) apakšpunkta ii) daļa nosaka:

"1. Ja agrākas preču zīmes īpašnieks iebilst, pieprasīto preču zīmi nereģistrē:

[..]

b) ja tās identiskuma vai līdzības dēļ ar agrāko preču zīmi un preču vai pakalpojumu, ko aptver preču zīmes, identiskuma vai līdzības dēļ pastāv iespēja maldināt sabiedrību tajā teritorijā, kur ir aizsargāta agrākā preču zīme; iespēja maldināt ir asociāciju iespēja ar agrāko preču zīmi.

[b) ja tās identiskuma vai līdzības dēļ ar agrāko preču zīmi un preču vai pakalpojumu, ko aptver preču zīmes, identiskuma vai līdzības dēļ sabiedrībai tajā teritorijā, kur ir aizsargāta agrākā preču zīme, pastāv to sajaukšanas iespēja; sajaukšanas iespēja ietver asociāciju iespēju ar agrāko preču zīmi.]

2. Šā panta 1. punktā "agrākas preču zīmes" ir:

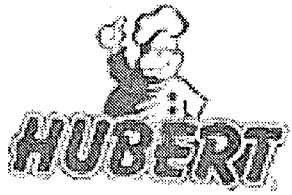
a) šādas preču zīmes ar pieteikuma iesniegšanas datumu, kas ir pirms Kopienas preču zīmes saņemšanas pieteikuma iesniegšanas datuma, ņemot vērā, ja vajadzīgs, prioritātes attiecībā uz šīm preču zīmēm:

[..]

ii) dalībvalstī reģistrētas preču zīmes [..]."

Prāvas priekšvēsture

3 1996. gada 1. aprīlī *France Distribution* iesniedza ITSB pieteikumu kā Kopienas preču zīmi reģistrēt kombinētu vārdisku un grafisku apzīmējumu, kas satur vārdu "HUBERT", kas izpildīts melnos lielajos stilizētajos burtos ar baltu kontūru, virs kuriem atrodas priecīga pavāra krūšu tēls, kurš ir pacēlis labo roku ar izstieptu īkšķi.

4 Preces, attiecībā uz kurām tika pieteikta preču zīmes reģistrācija, ietilpst 29., 30. un 42. klasē saskaņā ar pārskatīto un grozīto 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumu par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām.

5 Saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 42. pantu 1998. gada 6. janvārī *Vedial* iesniedza iebildumus pret reģistrācijai pieteikto preču zīmi par daļu no precēm, attiecībā uz kurām tika pieteikta reģistrācija, proti — "pienu un piena produktiem", kas ietilpst 29. klasē, un "etiķi, garšvielu mērcēm", kas ietilpst 30. klasē.

6 Agrākā preču zīme, kuras īpašniece ir *Vedial*, ir valsts vārdiska preču zīme "SAINT-HUBERT 41", kas ir reģistrēta Francijā attiecībā uz tādām precēm kā "sviests, pārtikas tauki, sieri un pārējie piena produkti", kas ietilpst 29. klasē. Tā sastāv no diviem ar defisi savienotiem vārdiem un skaitļa 41.

7 Sakarā ar to, ka ar ITSB Iebildumu nodaļas 1999. gada 1. decembra lēmumu tās iebildumi tika noraidīti, *Vedial* saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 59. pantu iesniedza apelāciju ITSB un pievienoja papildu dokumentus, kas apstiprina šīs preču zīmes reputāciju Francijā.

8 Šī apelācija tika noraidīta ar Apstrīdēto lēmumu. ITSB Apelāciju pirmā padome uzskatīja — kaut gan pastāv liela līdzība starp attiecīgajiem produktiem un pat ja Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē var ņemt vērā agrākās preču zīmes reputāciju, ko tai pierādīja *Vedial*, nepastāv iespēja, ka attiecīgā sabiedrības daļa varētu tās sajaukt, jo starp konfliktējošām preču zīmēm nav lielas līdzības.

Tiesvedība Pirmās instances tiesā un Pārsūdzētais spriedums

9 Ar 2001. gada 23. maijā Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegto prasības pieteikumu *Vedial* cēla prasību atcelt Apstrīdēto lēmumu, pamatojoties uz vienu pamatu, ka ir pārkāpts sajaukšanas iespējas jēdziens Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē.

10 Pirmās instances tiesā ITSB pieļāva, ka, ja agrākā preču zīme varētu tikt uzskatīta par preču zīmi ar reputāciju, būtu jāsecina, ka pastāv sajaukšanas iespēja ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi. Tomēr, tā kā nebija iespējams — pēc ITSB domām — akceptēt agrākās preču zīmes reputāciju, jo *Vedial* neiesniedza pierādījums par šādu reputāciju Iebildumu nodaļas noteiktajā termiņā, bija jāizvērtē lieta bez šī faktiskā elementa.

11 Šajā ziņā ITSB uzskatīja, ka, ja Pirmās instances tiesa konstatētu, ka agrākās preču zīmes dominējošais elements ir vārds "HUBERT", tad būtu grūti noliegt attiecīgo preču zīmju sajaukšanas iespēju. Savukārt, ja Pirmās instances tiesa uzskatītu, ka agrākai preču zīmei nav īpašas atšķirtspējas un tā veido veselumu, kurā neviens elements nav dominējošs, tad atšķirībām starp preču zīmēm vajadzētu būt pietiekamām, lai izslēgtu jebkādu sajaukšanas iespēju. ITSB šī juridiskā jautājuma risināšanu atstāj Pirmās instances tiesas ziņā.

12 *France Distribution*, kas bija procesa Iebildumu nodaļā un Apelāciju padomē dalībniece, neiestājās lietā Pirmās instances tiesā.

13 Iesākumā Pirmās instances tiesa Pārsūdzētā sprieduma 35.–39. punktā atgādināja Tiesas judikatūru attiecībā uz reģistrācijai pieteiktās preču zīmes un agrākās preču zīmes sajaukšanas iespēju.

14 Pēc tam Pirmās instances tiesa Pārsūdzētā sprieduma 40.–59. punktā salīdzināja, no vienas puses, atbilstošās preces un, no otras puses, konfliktējošās preču zīmes. Tā konstatēja, ka "piena produkti" un "pārtikas tauki", attiecībā uz kuriem agrākā preču zīme bija reģistrēta, ir identiski attiecīgi ar "piens un piena produkti" un līdzīgi ar "etiķi, garšvielu mērces", ko aptver attiecīgā reģistrācijai pieteiktā preču zīme. No

otras puses, Pirmās instances tiesa uzskatīja, ka agrākā preču zīme un reģistrācijai pieteiktā preču zīme "nav vizuāli līdzīgas", ka tās ir "fonētiski dažādas" un ka nepastāv "konceptuāla līdzība starp [tām]".

15 Visbeidzot, Pirmās instances tiesa Pārsūdzētā sprieduma 60.–66. punktā nosprieda, ka nepastāv agrākās preču zīmes un reģistrācijai pieteiktās preču zīmes sajaukšanas iespēja. Tā nosprieda, jo īpaši, 63. punktā, ka, "kaut gan pastāv identiskums un līdzība starp precēm, uz kurām attiecas konfliktējošās preču zīmes, vizuālās, fonētiskās un konceptuālās atšķirības starp apzīmējumiem ir pietiekams pamatojums, lai nospriestu, ka mērķa sabiedrības daļas uztverē nepastāv sajaukšanas iespēja". Pārsūdzētā sprieduma 65. un 66. punktā tā turpināja, ka "šajā lietā konfliktējošie apzīmējumi nekādā veidā nevar tikt uzskatīti par identiskiem vai līdzīgiem no vizuālā, fonētiskā vai konceptuālā viedokļa", un tā rezultātā "viens no nepieciešamajiem Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošanas nosacījumiem nav izpildīts".

16 Attiecīgi Pirmās instances tiesa noraidīja prasību par Apstrīdētā lēmuma atcelšanu.

Par apelāciju

17 Apelācijā, saistībā ar ko tā izvirza trīs pamatus, *Vedial* prasījumi Tiesai ir šādi:

— atcelt Pārsūdzēto spriedumu;

— prioritāri — taisīt galīgo spriedumu un apmierināt Pirmās instances tiesā iesniegtos prasījumus vai, pakārtoti, nosūtīt lietu atkārtotai izskatīšanai Pirmās instances tiesā;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

18 ITSB prasījums Tiesai ir noraidīt apelācijas sūdzību un piespriest *Vedial* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par pirmo pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

19 Ar pirmo pamatu *Vedial* apgalvo, ka Pārsūdzētajā spriedumā Pirmās instances tiesa pārkāpa Kopienas tiesību vispārējo principu, t.s., "dispozivitātes principu", kā to atzina Tiesa 1995. gada 14. decembra spriedumā apvienotajās lietās C-430/93 un C-431/93 *Van Schijndel* un *Van Veen*, *Recueil*, I-4705. lpp.

20 Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka atbilstoši šim principam tikai puses ir procesa noteicējas un nosaka strīda priekšmeta robežas. Šis princips neļauj Tiesai izvirzīt strīda punktu, kas nav bijis ietverts pušu prasījumos. Tādējādi, ja par attiecīgu jautājumu starp pusēm nav strīda vai ja tās tieši atzīst attiecināma un precīza fakta pastāvēšanu, Tiesa nevar rīkoties pēc savas iniciatīvas, izņemot gadījumu, ja vienošanās starp pusēm par konkrēto jautājumu ir pretēja sabiedriskajai kārtībai.

21 Šajā lietā tiesvedībā Pirmās instances tiesā gan *Vedial*, gan ITSB bija vienisprātis par līdzību, pat ja tikai fonētisko, starp agrāko preču zīmi un reģistrācijai pieteikto preču zīmi un par sajaukšanas iespēju, pat ja nebūtu iespējams kritizēt Apelāciju padomi par tās viedokli, ka agrākajai preču zīmei ir augsta atšķirtspēja, tikai tās Francijā iegūtās reputācijas dēļ. Pēc *Vedial* domām, šāda strīda priekšmeta noteikšana nebija pretēja sabiedriskajai kārtībai.

22 Attiecīgi Pirmās instances tiesa pārkāpa dispozitivitātes principu, pretēji tam, par ko puses bija vienisprātis, lemjot, ka konfliktējošās preču zīmes nebija līdzīgas.

23 ITSB apgalvo, ka pirmais pamats nav dibināts. Augstākminētais princips attiecas uz civiltiesībām, nevis uz administratīvo tiesību strīdiem, kādi galvenokārt ir strīdi par Kopienas preču zīmi. Turklāt ITSB nav *locus standi*, jo tas nebija procesa Apelāciju padomē dalībnieks. Kad Pirmās instances tiesai tiek iesniegta prasība, tai ir jānoskaidro, vai ITSB, t.i., Apelāciju padome, pareizi piemērojusi Regulu Nr. 40/94 un, ja tā konstatē, ka ITSB pārkāpusi šo regulu, tai ir jāatceļ lēmums.

24 ITSB uzsver, ka *Vedial* savā prasībā Pirmās instances tiesā turpināja apgalvot, ka Apstrīdētais lēmums ir pārkāpis sajaukšanas iespējas jēdzienu, un tieši lūdza Pirmās instances tiesu izvērtēt konfliktējošās preču zīmes un spriest, ka sajaukšanas iespēja pastāv. Attiecīgi Pirmās instances tiesa pareizi rīkojās, izvērtējot šo jēdzienu un piemērojot Regulu Nr. 40/94. Tādēļ nevar teikt, ka Pirmās instances tiesa ir pārkāpusi dispozitivitātes principu.

25 Turklāt ITSB apgalvo, ka šajā lietā nepastāvēja nekāda vienošanās ar *Vedial*. ITSB skatījumā ārpus fakta, ka ITSB pozīcija ir izteikta Apelāciju padomes pozīcijā, kā Pirmās instances tiesa to nosprieda Pārsūdzētajā spriedumā, *France Distribution*, kas

varēja būt persona, kura iestājusies lietā Pirmās instances tiesā, nekādi nav izteikusi piekrišanu *Vedial* interpretācijai par sajaukšanas iespēju. Tomēr rūpnieciskā un komerciālā īpašuma strīdos Pirmās instances tiesas Reglaments personai, kas iestājusies lietā, piešķir statusu, kurš ir gandrīz vai identisks citu pušu statusam.

Tiesas vērtējums

26 Pat pieņemot, ka dispozivitātes princips attiecas uz tādu procesu kā pirmās instances tiesvedība sakarā ar prasību pret ITSB Apelāciju padomes lēmumu par iebildumiem pret preču zīmes reģistrēšanu, kas pamatots ar sajaukšanas iespēju ar agrāku preču zīmi, ITSB nav tiesību Pirmās instances tiesā grozīt strīda priekšmetu, kā tas ir noteikts reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja un iebildumu iesniedzēja attiecīgajos prasījumos un apgalvojumos.

27 Kaut gan saskaņā ar Pirmās instances tiesas Reglamenta 133. panta 2. punktu ITSB ir atbildētājs procesā Pirmās instances tiesā, pēc būtības Pirmās instances tiesas procesa mērķis ir atrisināt strīdu starp reģistrācijas pieteikuma iesniedzēju un agrākās preču zīmes īpašnieku, kā tas izriet no sekojošiem Regulas Nr. 40/94 un Pirmās instances tiesas Reglamenta noteikumiem.

28 Pirmkārt, saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 63. panta 2. un 3. punktu šīs prasības mērķis ir izvērtēt Apelāciju padomes lēmuma, ar ko tika izlemts strīds par reģistrācijai pieteikto preču zīmi, likumību un atbilstošā gadījumā panākt šī lēmuma atcelšanu vai grozīšanu.

29 Gan Iebildumu nodaļā, gan Apelāciju padomē strīds ir starp reģistrācijas pieteikuma iesniedzēju un iebildumu iesniedzēju, un ITSB nav strīda puse.

30 Ir svarīgi uzsvērt, ka jo īpaši saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 42. panta 1. punkta a) apakšpunktu tikai agrāko preču zīmju īpašnieki var iesniegt iebildumus pret preču zīmes reģistrāciju, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Tādējādi ITSB nav tiesību ar šādu pamatojumu iebilst pret preču zīmes reģistrāciju.

31 Otrkārt, ITSB nevar celt prasību Pirmās instances tiesā pret Apelāciju padomes lēmumu par iebildumiem. Saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 63. panta 4. punktu šādu "prasību var celt jebkura lietas izskatīšanas procesā Apelāciju padomē iesaistīta puse, ko nelabvēlīgi ietekmējis padomes lēmums".

32 Visbeidzot, ITSB kā atbildētāja statuss ir ierobežots, toties procesa Apelāciju padomē dalībniekiem, kas nav prasītāji, kas saskaņā ar Pirmās instances tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktu var piedalīties tiesvedībā Pirmās instances tiesā kā personas, kuras iestājušās lietā, tiek piešķirtas plašas tiesības, kas pielīdzina tos īstajiem atbildētājiem.

33 Tādējādi Pirmās instances tiesas Reglaments nosaka, ka "[..] personām, kas iestājas lietā, ir tādas pašas procesuālās tiesības kā pusēm".

34 Papildus minētajam, pretēji Pirmās instances tiesas Reglamenta 116. panta 4. punkta otrās daļas a) apakšpunktā noteiktajai vispārējai normai par iestāšanos lietā, šī Reglamenta 134. panta 3. punkts nosaka, ka "[p]ersona, kas iestājas lietā, [..] savā atbildes rakstā uz prasības pieteikumu [..] var prasīt atcelt vai grozīt Apelāciju padomes lēmumu punktā, kurš nav minēts pieteikumā, un izvirzīt pamatus, kas nav ietverti pieteikumā". No pēdējās normas *a contrario* izriet, ka ITSB nevar izvirzīt šādus prasījumus.

35 Visbeidzot, no Pirmās instances tiesas Reglamenta 134. panta 4. punkta izriet, ka, atkāpjoties no šī Reglamenta 122. panta, pat ja ITSB neatbild uz prasības pieteikumu noteiktajā formā un termiņā, aizmugurisku lietas izskatīšanu nepiemēro, ja procesa Apelāciju padomē dalībnieks, kas nav prasītājs, iestājas lietā Pirmās instances tiesā.

36 Tādēļ ITSB nevar tikt atzītas pilnvaras grozīt strīda priekšmetu Pirmās instances tiesā, daļēji piekrītot prasītāja analīzei vai piekrītot tā prasībai. Jebkurš cits secinājums ierobežotu tā procesa dalībnieka tiesisko paļāvību, kuram Apelāciju padomes lēmums bija labvēlīgs, uz to, ka procesa mērķis Pirmās instances tiesā saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 63. panta 2. punktu ir izvērtēt Apelāciju padomes lēmuma likumību.

37 Šajā lietā iespējamā vienošanās starp *Vedial* un ITSB par attiecīgo preču zīmju līdzību vai pat sajaukšanas iespēju neuzlika nekādas saistības Pirmās instances tiesai. Tādējādi Pirmās instances tiesa pamatoti Pārsūdzētajā spriedumā izvērtēja, vai Apstrīdētais lēmums pārkāpa sajaukšanas iespējas jēdzienu, kā to bija apgalvojis *Vedial* savā prasības pieteikumā, un piemēroja Regulu Nr. 40/94.

38 Tā rezultātā pirmais apelācijas sūdzības pamats ir jānoraida.

Par otro pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

39 Ar otro pamatu *Vedial* apgalvo, ka Pirmās instances tiesa pārkāpa tiesības uz aizstāvēšanos, neievērojot tiesisko paļāvību attiecībā uz strīda priekšmetu, kā par to bija vienojušies lietas dalībnieki. Ņemot vērā ITSB pozīciju atbildes rakstā Pirmās instances tiesā, *Vedial* atsauca savu lūgumu atļaut iesniegt replikas rakstu un savos mutvārdu paskaidrojumos aprobežojās ar ITSB pozīcijā noteikto lietas kontekstu.

40 Atbilstoši *Vedial* domām, pat pieļaujot, ka Pirmās instances tiesu nesaista dispozitivitātes princips, tai bija jānolemj atkārtoti sākt debates un jāpaziņo pusēm, ka tā nepiekrīt to viedoklim par konfliktējošo preču zīmju vismaz fonētisko līdzību.

41 ITSB uzskata, ka otrais pamats prezumē, ka Pirmās instances tiesa pārkāpa dispozitivitātes principu, ko tā ITSB skatījumā neizdarīja. ITSB piebilst, ka gan prasībā, gan tiesas sēdē *Vedial* izvērsti atspoguļoja savus uzskatus, kā arī sniedza atbilstošo tiesību normu un judikatūras savu interpretāciju.

Tiesas vērtējums

42 Saistībā ar otro apelācijas sūdzības pamatu pat ja pieņemtu, ka *Vedial* un ITSB bija vienisprātis par to, ka konfliktējošās preču zīmes ir līdzīgas vai pat ka pastāv to sajaukšanas iespēja, pirmkārt, ir jāņem vērā, kā tas izriet no pirmā pamata analīzes,

ka šis viedoklis nekādā ziņā nesaistīja Pirmās instances tiesu, bet tai bija pienākums noskaidrot, vai Apelāciju padome, savā lēmumā konstatējot, ka starp preču zīmēm nav līdzības, pārkāpa Regulu Nr. 40/94. Otrkārt, Pirmās instances tiesa nepamatoja savu spriedumu ar faktiem vai argumentiem, kas netika apspriesti.

43 Tādējādi Pirmās instances tiesa nekādā veidā nepārkāpa tiesiskās paļāvības principu attiecībā pret *Vedial*, kā arī tai nebija pienākuma atkārtoti sākt debates, lai paziņotu, ka tā nepiekrīt, ka starp agrāko preču zīmi un reģistrācijai pieteikto preču zīmi pastāv fonētiska līdzība.

44 Tādēļ otrais apelācijas sūdzības pamats ir jānoraida.

Par trešo pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

45 Ar trešo apelācijas sūdzības pamatu, kas tika iesniegts kā pakārtotais pamats, *Vedial* apgalvo, ka Pirmās instances tiesa pārkāpa sajaukšanas iespējas jēdzienu Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē.

46 Pamata pirmajā daļā *Vedial* apgalvo, ka Pirmās instances tiesa kļūdījās, Pārsūdzētā sprieduma 62. punktā konstatējot, ka starp agrāko preču zīmi un reģistrācijai pieteikto preču zīmi nepastāv sajaukšanas iespēja, nepārbaudot, ko tai vajadzēja

izdarīt, vai pastāv iespēja, ka sabiedrības daļa varētu domāt, ka attiecīgās preces vai pakalpojumi nāk no uzņēmumiem, kas nav ekonomiski saistīti.

47 Šī pamata otrajā daļā *Vedial* apgalvo, ka Pirmās instances tiesa kļūdījās, Pārsūdzētā sprieduma 63. punktā konstatējot, ka vizuālās, fonētiskās un konceptuālās atšķirības starp agrāko preču zīmi un reģistrācijai pieteikto preču zīmi ir pietiekamas, lai izslēgtu jebkādu sajaukšanas iespēju. Pēc *Vedial* domām, jautājums nav par to, vai starp konfliktējošām preču zīmēm ir atšķirības, bet vai šīs preču zīmes ir identiskas vai līdzīgas, un vai, skatot tās kopā ar attiecīgo preču vai pakalpojumu identiskumu vai līdzību, šo līdzību apmērs ir tāds, lai pastāvētu sajaukšanas iespēja.

48 Šī pamata trešajā daļā *Vedial* apgalvo, ka Pirmās instances tiesa skaidri nepiemēroja savstarpējās atkarības noteikumu. Tā kļūdījās, jo nekonstatēja, ka apgalvoto nelielo līdzību starp agrāko preču zīmi un reģistrācijai pieteikto preču zīmi atsvēra lielā līdzība starp attiecīgajām precēm un agrākās preču zīmes stiprā atšķirtspēja.

49 Šī pamata pēdējā daļā *Vedial* apgalvo, ka Pirmās instances tiesa Pārsūdzētā sprieduma 62. punktā kļūdījās, ierobežojot attiecīgo sabiedrības daļu tikai ar "mērķa sabiedrības daļu", kas ir tikai patērētāji, kuri varētu pirkt marķētās preces. Pēc *Vedial* domām, sabiedrības daļa, kas ir jāņem vērā, lai novērtētu sajaukšanas iespēju, sastāv no visām personām, kuras varētu sastapties ar šo preču zīmi.

50 ITSB apgalvo, ka trešais pamats ir jānoraida kā nepamatots attiecībā uz visām tā daļām.

Tiesas vērtējums

51 Lai piemērotu Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, sajaukšanas iespējas priekšnoteikums ir reģistrācijai pieteiktās preču zīmes un agrākās preču zīmes identiskums vai līdzība un reģistrācijas pieteikumā minēto preču un pakalpojumu identiskums vai līdzība tiem, attiecībā uz kuriem agrākā preču zīme ir reģistrēta. Šie nosacījumi ir kumulatīvi (skat. šajā sakarā attiecībā uz identiskiem noteikumiem Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmās direktīvas (89/104/EEK), ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 1989 L 40, 1. lpp.), 4. panta 1. punkta b) apakšpunktu un Eiropas Kopienu Tiesas 1998. gada 29. septembra spriedumu lietā C-39/97 *Canon*, *Recueil*, I-5507. lpp., 22. punkts).

52 Pretēji *Vedial* apgalvojumam Pirmās instances tiesa nepamatojās tikai uz vizuālajām, fonētiskajām un konceptuālajām atšķirībām starp agrāko preču zīmi un reģistrācijai pieteikto preču zīmi, nolemjot, ka nepastāv sajaukšanas iespēja.

53 Pēc abu preču zīmju salīdzinošās analīzes veikšanas no vizuālā, fonētiskā un konceptuālā viedokļa Pārsūdzētā sprieduma 48. — 59. punktā, Pirmās instances tiesa secināja, kā tas ir atspoguļots Pārsūdzētā sprieduma 65. punktā, ka šīs preču zīmes nekādā veidā nevar uzskatīt par identiskām vai līdzīgām Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē.

54 Konstatējusi, ka nav līdzības starp agrāko preču zīmi un reģistrācijai pieteikto preču zīmi, Pirmās instances tiesa pareizi secināja, ka nav sajaukšanas iespējas, neskatoties uz to, kāda ir agrākās preču zīmes reputācija un identiskuma vai līdzības līmenis starp attiecīgajām precēm vai pakalpojumiem.

55 Attiecīgi, trešais apelācijas sūdzības pamats ir nepamatots attiecībā uz katru no tā daļām un ir jānoraida.

56 Tā rezultātā apelācijas sūdzība ir jānoraida pilnībā.

Par tiesāšanas izdevumiem

57 Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz Reglamenta 118. pantu, lietas dalībniekam, kam spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā ITSB ir prasījis piespriest *Vedial* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā apelācijas sūdzības iesniedzējai spriedums ir nelabvēlīgs, tad jāpiespriež apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

1) apelācijas sūdzību noraidīt;

2) *Vedial SA* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

[Paraksti]